

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale

Având în vedere necesitatea prevenirii acumulării de noi arierate de către contribuabili, cu riscul accentuării dificultăților financiare în a-și respecta obligațiile de plată, în considerarea faptului că statul român se comportă ca un creditor prudent în încasarea veniturilor la bugetul general consolidat cu scopul creșterii eficienței colectării obligațiilor bugetare, luând în considerare necesitatea eficientizării mecanismelor de acordare a înlesnirilor la plată sub forma acordării eșalonărilor la plată în forma clasică, precum și a eșalonării la plată în formă simplificată, pentru obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central, cu respectarea șanselor de redresare a contribuabililor,

ținând cont de faptul că reglementările propuse nu pot fi adoptate printr-un alt instrument legislativ care să permită îmbunătățirea mecanismelor de acordare a înlesnirilor la plată sub forma acordării eșalonărilor la plată

pentru evitarea impactului negativ asupra colectării creanțelor bugetare,

întrucât neadoptarea în regim de urgență a unor măsuri în sfera facilităților fiscale ar permite contribuabililor să acumuleze obligații de plată fără ca organul fiscal să fie abilitat să acționeze în timp util,

în scopul asigurării unei mai bune încasări de către stat a obligațiilor fiscale ale contribuabililor, ținând cont de faptul că accizele sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru o serie de produse stabilite prin Codul fiscal, indiferent dacă acestea provin din producția internă sau din import, cu stabilirea unui regim special în ceea ce privește producția, transformarea, deținerea și depozitarea, cu autorizarea corespunzătoare a activității, condiționat de îndeplinirea unor condiții prevăzute de lege, pentru care se impune o anumită conduită în plata obligațiilor fiscale cu acest titlu,

în condițiile în care reglementarea actuală privind facilitatea fiscală pentru impozitele și contribuțiile sociale obligatorii cu reținere la sursă sau reținute prin stopaj la sursă astfel cum sunt definite la art. 7 pct. 47 din Codul fiscal și taxele aferente activităților din domeniul jocurilor de noroc nu corespunde cu normele adoptate în domeniul prevenirii și combaterii evaziunii fiscale în ceea ce privește stopajul la sursă, precum și cu prevederile Codului fiscal în partea referitoare la acordarea/menținerea unor autorizații condiționat de plata unor obligații la termen,

ținând seama de necesitatea adoptării unor măsuri menite să evite afectarea mediului de afaceri prin folosirea procedurilor de eșalonare la plată în mod excesiv de către unii debitori care utilizează aceste mecanisme cu scopul de a se sustrage de la plata sumelor datorate bugetului general consolidat,

având în vedere că eficientizarea procedurilor de eșalonare la plată contribuie în mod substanțial la îmbunătățirea climatului de afaceri, creând astfel premisele pentru redresarea afacerilor viabile și recuperarea mai rapidă a creanțelor, inclusiv a celor bugetare, fiind în concordanță atât cu interesul bugetar, cât și cu interesul economico-social general al României,

luând în considerare faptul că debitorii trebuie încurajați să își mențină valabilitatea eșalonării la plată pentru a beneficia de anularea penalităților de întârziere,

având în vedere obligația Guvernului de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona atât resursele și veniturile bugetare, cât și riscurile fiscale de o manieră care să asigure sustenabilitatea poziției fiscale pe termen mediu și lung, precum și predictibilitatea politicii fiscal-bugetare pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice,

întrucât neadoptarea în regim de urgență a măsurilor propuse poate conduce, pe de o parte, la întârzieri sau chiar la nerespectarea angajamentelor statului român referitoare la asigurarea unui comportament economic de natură a respecta principiul creditorului privat prudent în economie și, pe de altă parte, poate conduce la afectarea interesului general al statului prin neîncasarea unor creanțe, prin diversele constrângeri legislative,

având în vedere faptul că neadoptarea în regim de urgență a măsurilor de reglementare prevăzute în prezentul act normativ va avea un impact negativ cu privire la gradul de colectare a obligațiilor bugetare,

întrucât aspectele mai sus menționate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunând adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. - Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 184, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Organul fiscal central acordă la cererea debitorilor eșalonări la plată pe o perioadă de cel mult 5 ani, dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare a acestora. Pentru debitorii care nu au în proprietate bunuri în vederea constituirii de garanții potrivit art. 193 alin. (13) – (15) și nici ~~nu pot constitui nici un fel de garanție ori cuantumul garanțiilor constituite este mai mic de~~ 50% față de cuantumul obligațiilor fiscale restante ce fac obiectul înlesnirilor la plată, eșalonarea se acordă pe cel mult 6 luni.”

2. La articolul 184 alineatul (6), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) obligațiile fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat.”

3. La articolul 184 alineatul (6), după litera e) se introduce o nouă literă, lit.f) cu următorul cuprins:

„f) obligațiile fiscale care reprezintă accize .”

4. La articolul 186 alineatul (3¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul debitorilor care nu dețin bunuri în proprietate ori cuantumul garanțiilor constituite este mai mic de 50% față de cuantumul obligațiilor fiscale restante ce fac obiectul înlesnirilor la plată, situația de dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești și capacitatea financiară de plată pe perioada de eșalonare la plată se menționează de debitor în cererea depusă potrivit art. 187. Organul fiscal competent verifică și constată situația de dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități bănești din informațiile prezentate de debitor în cerere și/sau din informații și/sau documente relevante deținute de organul fiscal.”

5. La articolul 186 alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), organul fiscal poate acorda eșalonarea la plată dacă sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute la alin. (1), în următoarele situații:

a) debitorul nu deține în proprietate bunuri în vederea constituirii de garanții, caz în care eșalonarea la plată se acordă pe cel mult 6 luni și penalitățile de întârziere cuprinse în certificatul de atestare fiscală nu se amână la plată și se includ în eșalonare;

b) debitorul constituie garanții a căror valoare este mai mică de 50% față de cuantumul obligațiilor fiscale restante ce fac obiectul înlesnirilor la plată, caz în care eșalonarea la plată se acordă pe cel mult 6 luni și penalitățile de întârziere cuprinse în certificatul de atestare fiscală nu se amână la plată și se includ în eșalonare;

c) debitorul constituie garanții a căror valoare este mai mare de 50% față de cuantumul obligațiilor fiscale restante ce fac obiectul înlesnirilor la plată dar insuficiente față de cuantumul garanțiilor prevăzute la art. 193 alin. (13) - (15), caz în care eșalonarea la plată se acordă pe o perioadă de cel mult 5 ani și penalitățile de întârziere cuprinse în certificatul de atestare fiscală nu se amână la plată și se includ în eșalonare.”

6. La articolul 187, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul debitorilor care nu dețin bunuri în proprietate ori cuantumul garanțiilor constituite este mai mic de 50% față de cuantumul obligațiilor fiscale restante ce fac obiectul înlesnirilor la plată, cererea poate fi însoțită de o propunere de grafic de eșalonare la plată. Dispozițiile art. 192 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

7. La articolul 193, alineatul (2) se abrogă.

8. La articolul 193, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Debitorii prevăzuți la alin. (3) care dețin în proprietate bunuri, constituie garanții astfel:

a) dacă valoarea bunurilor acoperă valorile prevăzute la alin. (13) sau (15), după caz, debitorii constituie garanții la nivelul acestor valori, cu respectarea prevederilor prezentului articol;

b) dacă valoarea bunurilor nu acoperă valorile prevăzute la alin. (13) sau (15), după caz, debitorii constituie garanții la valoarea bunurilor deținute în proprietate, cu respectarea prevederilor prezentului articol.”

9. La articolul 193, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Debitorii prevăzuți la art. 186 alin. (4), care dețin în proprietate bunuri insuficiente pentru a acoperi valorile prevăzute la alin. (13) sau (15), constituie garanții la valoarea bunurilor deținute în proprietate, cu respectarea prevederilor prezentului articol.”

10. La articolul 194 alineatul (1), după lit. r) se introduce o nouă literă, lit. s), cu următorul cuprins:

s) să se achite obligațiile fiscale prevăzute la art. 184 alin. (6) lit. f), nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată și care nu fac obiectul eşalonării la plată, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acestei decizii.

11. La articolul 195, alineatele (2), (4) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Contribuabilul poate depune o singură cerere de modificare a deciziei de eşalonare la plată într-un an calendaristic sau, după caz, fracție de an calendaristic. Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (11), alin. (11¹) și la art. 194 alin. (1) lit. h) și i) debitorul poate depune cererea de modificare a deciziei de eşalonare la plată ori de câte ori este necesar. Prin cerere se poate solicita modificarea deciziei de eşalonare la plată prin includerea tuturor obligațiilor fiscale ce reprezintă condiție de menținere a valabilității eşalonării la plată la data depunerii cererii.

(...)

(4) Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), includerea în eşalonare se efectuează cu menținerea perioadei de eşalonare deja aprobate, cu excepția situației în care valoarea garanțiilor constituite de debitori este mai mică de 50% față de cuantumul obligațiilor fiscale restante ce fac obiectul înlesnirilor la plată, caz în care perioada de eşalonare este de cel mult 6 luni de la data comunicării deciziei de modificare a deciziei de eşalonare la plată.

(...)

(7) După depunerea cererii, în termen de 10 zile de la comunicarea acordului de principiu de către organul fiscal central, debitorul trebuie să constituie și garanțiile prevăzute de prezentul capitol, corespunzător condițiilor în care urmează să se modifice decizia de eşalonare la plată.”

12. La articolul 195, alineatul (5) se abrogă.

13. La articolul 197, alineatul (2¹) se abrogă.

14. La articolul 200, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (2) și la art. 194 alin. (1), cu excepția cazului în care eşalonarea a fost pierdută ca urmare a nerespectării condiției prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. k), o singură dată într-un an calendaristic, sau fracție de an calendaristic, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanției de către organul fiscal competent sau înainte de stingerea tuturor obligațiilor fiscale care au făcut obiectul eşalonării la plată, după caz. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eşalonării, cu păstrarea perioadei de eşalonare deja aprobate.”

15. La articolul 209¹ alineatul (6), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) obligațiile fiscale/bugetare care reprezintă ajutor de stat sau de minimis de recuperat acordat din surse sau resurse de stat ori gestionate de stat;”

16. La articolul 209¹ alineatul (6), după lit. g) se introduc trei noi litere, lit. h) – j), cu următorul cuprins:

„h) obligațiile fiscale care reprezintă accize;

i) impozitele și contribuțiile sociale obligatorii cu reținere la sursă sau reținute prin stopaj la sursă astfel cum sunt definite la art. 7 pct. 47 din Codul fiscal;

j) taxe aferente activităților din domeniul jocurilor de noroc.”

17. La articolul 209⁴ alineatul (1), după litera o) se introduc două noi litere, lit. p) și q), cu următorul cuprins:

„p) să se achite obligațiile fiscale prevăzute la art. 209¹ alin. (6) lit. h) și j) nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată și care nu fac obiectul eşalonării la plată, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acestei decizii;

q) să se achite obligațiile fiscale prevăzute la art. 209¹ alin. (6) lit. i) nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată și care nu fac obiectul eşalonării la plată, în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării acestei decizii.”

18. La articolul 209⁵, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Debitorul poate depune o singură cerere de modificare a deciziei de eşalonare la plată pe perioada de valabilitate a eşalonării la plată, la care poate anexa graficul de eşalonare cuprinzând cuantumul propus al ratelor de eşalonare. Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (8) și (9) și la art. 209⁴ alin. (1) lit. h) și i) debitorul poate depune cererea de modificare a deciziei de eşalonare la plată ori de câte ori este necesar. Prin cerere se poate solicita modificarea deciziei de eşalonare la plată prin includerea tuturor obligațiilor fiscale ce reprezintă condiția de menținere a valabilității eşalonării la plată la data depunerii cererii, cu excepția celor pentru care art. 209⁴ alin. (1) nu prevede posibilitatea debitorului de a solicita eşalonarea la plată.”

19. La articolul 209⁵, alineatul (5) se abrogă.

20. La articolul 209⁷, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pe perioada pentru care au fost acordate eşalonări la plată pentru obligațiile fiscale eşalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 173 alin. (2), se datorează și se calculează dobânzi. Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

21. La articolul 209¹⁰, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Debitorul poate solicita organului fiscal menținerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la alin. (2), precum și la art. 209⁴ alin. (1) lit. a) - j) și l), o singură dată pe perioada de valabilitate a eşalonării la plată, dacă depune o cerere în acest scop, înainte de stingerea în totalitate a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul eşalonării la plată. Cererea se soluționează, în termen de 5 zile lucrătoare, prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eşalonării, cu păstrarea perioadei de eşalonare aprobate inițial.”

22. La articolul 209¹², alineatul (1) se abrogă.

Art. II. – Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 5 august 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Debitorul poate depune o singură cerere de modificare a deciziei de înlesnire la plată într-un an calendaristic sau, după caz, într-o fracțiune de an calendaristic. Pentru obligațiile bugetare prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. g) și h) și alin. (8) al prezentului articol, debitorul poate depune cererea de modificare a deciziei de înlesnire la plată ori de câte ori este necesar. Printr-o cerere se poate solicita modificarea deciziei de înlesnire la plată prin includerea tuturor obligațiilor bugetare ce reprezintă condiție de menținere a valabilității înlesnirii la plată la data depunerii cererii.”

2. La articolul 14, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent menținerea unei înlesniri la plată a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării condițiilor prevăzute la art. 9 alin. (3), precum și la alin. (2) al prezentului articol, cu excepția cazului în care înlesnirea a fost pierdută ca urmare a nerespectării condiției prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. j), o singură dată într-un an calendaristic sau într-o fracțiune de an calendaristic, dacă depune o cerere în acest scop înainte de stingerea tuturor obligațiilor bugetare care au făcut obiectul înlesnirii la plată. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității înlesnirii, cu păstrarea perioadei de înlesnire deja aprobate. În această situație planul de restructurare se menține.”

Art. III. (1) Prevederile art. I se aplică pentru cererile de eșalonare la plată, precum și pentru cererile de modificare/menținere a eșalonării la plată, depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În cazul eșalonărilor la plată aflate în derulare sau care și-au pierdut valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prevederile art. I pct. 11 referitoare la modificarea art. 195 alin. (2) și alin. (4) și pct. 14 se aplică și pentru debitorii care depun ulterior acestei date cereri de modificare/menținere a eșalonării la plată. Pentru debitorii care au depus/depun cereri de modificare/menținere a eșalonării la plată, în cursul anului 2023, prevederile art. I pct. 11 referitor la modificarea art. 195 alin. (2) și alin. (4) și pct. 14 se aplică astfel:

a) în cazul în care debitorul a depus o singură cerere de modificare/menținere a eșalonării la plată, **aprobată de organul fiscal**, în perioada 1 ianuarie 2023 și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru perioada rămasă din anul 2023, acesta mai poate depune o singură cerere de modificare/menținere a eșalonării la plată;

b) în cazul în care debitorul a depus două cereri de modificare/menținere a eșalonării la plată, **aprobată de organul fiscal**, în perioada 1 ianuarie 2023 și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru perioada rămasă din anul 2023, acesta nu mai poate beneficia de o nouă modificare/menținere a eșalonării la plată;

c) în cazul în care debitorul depune prima cerere de modificare/menținere după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pentru perioada rămasă din anul 2023, acesta poate beneficia doar de această modificare/menținere a eșalonării la plată.

(3) În cazul eșalonărilor la plată aflate în derulare sau care și-au pierdut valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cererile de modificare/menținere a eșalonării la plată care sunt nesoluționate la această dată se soluționează potrivit legislației în vigoare la data depunerii cererii. În acest caz, după aprobarea cererii de modificare/menținere debitorul nu mai poate depune o nouă cerere de modificare/menținere a eșalonării la plată în cursul anului 2023.

(4) În cazul eșalonărilor la plată, în formă simplificată, aflate în derulare sau care și-au pierdut valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prevederile art. I pct. 18 și 21 se aplică și pentru debitorii care depun, ulterior acestei date, cereri de modificare/menținere a eșalonării la plată. Pentru debitorii care au depus/depun cereri de

modificare/menținere a eșalonării la plată, în perioada de valabilitate a acesteia prevederile art. I pct. 18 și 21 se aplică astfel:

a) în cazul în care debitorul a depus o singură cerere de modificare/menținere a eșalonării la plată, aprobată de organul fiscal, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru perioada rămasă din eșalonarea la plată, acesta mai poate depune o singură cerere de modificare/menținere a eșalonării la plată;

b) în cazul în care debitorul a depus două cereri de modificare/menținere a eșalonării la plată, aprobate de organul fiscal, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru perioada rămasă din eșalonarea la plată, acesta nu mai poate beneficia de o nouă modificare/menținere a eșalonării la plată în formă simplificată;

c) în cazul în care debitorul depune prima cerere de modificare/menținere a eșalonării la plată în formă simplificată după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru perioada rămasă din eșalonarea la plată, acesta poate beneficia doar de această modificare/menținere a eșalonării la plată.

(5) În cazul eșalonărilor la plată, în formă simplificată, aflate în derulare sau care și-au pierdut valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cererile de modificare/menținere a eșalonării la plată, nesoluționate la această dată, se soluționează potrivit legislației în vigoare la data depunerii cererii. În acest caz, după aprobarea cererii de modificare/menținere debitorul nu mai poate depune o nouă cerere de modificare/menținere a eșalonării la plată, în formă simplificată, în perioada de valabilitate a acesteia.

(6) Prevederile art. I pct. 20 se aplică și în cazul:

a) eșalonărilor la plată în formă simplificată aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, caz în care organul fiscal, în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, reface graficul de eșalonare pe care îl comunică contribuabilului. Până la data comunicării graficului de eșalonare refăcut, ratele datorate sunt cele din graficul de eșalonare existent;

b) eșalonărilor la plată care și-au pierdut valabilitatea și pentru care există în curs de soluționare, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cereri de menținere a eșalonării la plată, sau pentru care debitorul depune cerere de menținere a eșalonării la plată, ulterior acestei date, caz în care organul fiscal se reface graficul de eșalonare, pe care îl comunică contribuabilului odată cu decizia de menținere a eșalonării la plată în formă simplificată;

c) cererilor de eșalonare la plată în formă simplificată depuse și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(7) Prevederile art. I pct. 3 și 16 se aplică și cererilor de modificare a eșalonărilor la plată depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin care se solicită modificarea deciziei de eșalonare la plată pentru obligațiile fiscale de natura celor prevăzute la art. 184 alin. (6) lit. f) și art. 209¹ alin. (6), lit. h) – j).

(8) În cazul eșalonărilor la plată aflate în derulare sau care și-au pierdut valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv în cazul celor modificate ulterior acestei date, pentru care debitorii nu dețin bunuri în proprietate, dobânzile se datorează, se calculează și se comunică pentru obligațiile fiscale principale eșalonate la plată, după finalizarea eșalonării la plată sau, după caz, la data pierderii valabilității eșalonării la plată.

Art. IV. (1) Prevederile art. II se aplică pentru cererile de restructurare a obligațiilor bugetare precum și pentru cererile de modificare/menținere a înlésnirii la plată, depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În cazul înlésnirilor la plată acordate în procedura de restructurare a obligațiilor bugetare, aflate în derulare sau care și-au pierdut valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentei

ordonanțe de urgență, prevederile art. II se aplică și pentru debitorii care depun ulterior acestei date cereri de modificare/menținere a înlesnirii la plată. Pentru debitorii care au depus/depun cereri de modificare/menținere a înlesnirii la plată, în cursul anului 2023, prevederile art. II se aplică astfel:

a) în cazul în care debitorul a depus o singură cerere de modificare/menținere a înlesnirii la plată, aprobată de organul fiscal, în perioada 1 ianuarie 2023 și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru perioada rămasă din anul 2023, acesta mai poate depune o singură cerere de modificare/menținere a înlesnirii la plată;

b) în cazul în care debitorul a depus două cereri de modificare/menținere a eșalonării la plată, aprobate de organul fiscal, în perioada 1 ianuarie 2023 și data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pentru perioada rămasă din anul 2023, acesta nu mai poate beneficia de o nouă modificare/menținere a înlesnirii la plată;

c) în cazul în care debitorul depune prima cerere de modificare/menținere după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pentru perioada rămasă din anul 2023, acesta poate beneficia doar de această modificare/menținere a înlesnirii la plată.

(3) În cazul înlesnirilor la plată acordate în procedura de restructurare a obligațiilor bugetare aflate în derulare sau care și-au pierdut valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cererile de modificare/menținere a înlesnirilor la plată care sunt nesoluționate la această dată se soluționează potrivit legislației în vigoare la data depunerii cererii. În acest caz, după aprobarea cererii de modificare/menținere debitorul nu mai poate depune o nouă cerere de modificare/menținere a înlesnirii la plată în cursul anului 2023.

PRIM-MINISTRU
Nicolae-Ionel CIUCĂ

